

i finantziel Henseende, hvilket jo vilde ske, naar man betragtede denne Lov som en Understøttelseslov. Dette har imidlertid, saavidt Flertallet kan skjønne, kun formel Betydning, idet den faktiskke, den finantzielle Side af Sagen er meget elastisk som Følge af, at det jo altid staar i Regjeringens Magt at tage Bestemmelse om det Tilskud, Kolonierne skulde yde til Staten. Hvad her er udtalt, maa imidlertid ingenlunde forstaaes saaledes, at Flertallet ikke nærer den største Sympathi for, at der ydes Derne en Understøttelse; Flertallet gaar tværtimod, saaledes som det er udtalt i Betænkningen, ud fra som noget Givet, at der maa gjøres betydelige Offre for at bringe Kolonien paa Fode igjen; men Flertallet gaar tillige ud fra, at Spørgsmaalet om, hvorledes disse Offre skulde bringes, hvorledes man skal fikke sig, at de bære de bedste Frugter, saa at de i det Hele taget blive til Betsignelse for Derne, er knyttet til saa mange Betingelser og Forudsætninger, som Udvalget ikke kan overse, at Regjeringen maa tage ikke alene Initiativet, men endog et kraftigt Initiativ i denne Henseende, og det er derfor, at Flertallet som sagt maa stille sig reserveret til denne Side af Sagen. — Efter disse saa almindelige Bemærkninger skal jeg gaa over til Enkeltighederne i Forslaget. Ærede Medlemmer ville have set, at den Hærstyrke, som bringes i Forslag, forholdsvis er moderat. Den i Forslaget opstillede Hærstyrke er meget nær den samme, som fastsattes i 1872. I Betænkningen er Forholdet imellem de forskjellige Styrkelister opstillet skematisk, saa at ærede Medlemmer selv kunne anstille Sammenligningen, og de ville da se, at Forsøgelsen ikke er stor. Men naar man ser hen til, hvad Hærstyrkens Formaal er, hvilken Modstand den kan vente i Tilfælde af Opstand, og hvor mange Poster der skal besættes, vil Sikkeringsmandskabets numeriske Styrkelse ikke have nogen stor Betydning, naar man ikke samtidig dermed søger at forbedre selve Styrken. Dette har ogsaa i væsentlig Grad været Formaalet for Regjeringens Forslag. Forbedringen i Styrken, Styrkens større Effektivitet søges tilveiebragt dels ved at forsyne den med bedre Vaaben og dels ved at sætte den i Stand til at tjene som vidende Gensdarmeni, idet man forsyner den med Heste, og endelig ved at tilføre den sundere Kræfter end hidtil, idet man istedetfor den arbitrære Tilførsel af Rekruter, som før anvendtes, nu har til Hensigt at rekrutere Styrken fra Møderlandets Hær. Endvidere begrænses Kapitulationstiden saaledes, at den vestindiske Soldat ikke er udsat for ved at benyttes i for lang en Aarrække i Tropperne at blive „nedbrudt paa Sjæl og Legeme“. Ved at ordne Forfremmelsesforholdene anderledes end tidligere, nemlig saaledes, at Forfremmelsen sker gjennem Hæren og ikke gjennem den særlige Styrke i Vestindien, arbejder man ogsaa i denne Retning. Alle disse Foranstaltninger kan Flertallet fuldstændig

billige; men det finder sig foranlediget til at udtale, at efter de modtagne Meddelelser vil det tilsigtede Maal ikke fylldig kunne naas, medmindre man søger at værgede den vestindiske Soldat imod de mange Fristelser, han er udsat for, naar han selv maa sørge for sin Forpleining, saaledes som det nu til en vis Grad idetmindste er Tilfældet. Saaledes som Forholdet nu er ordnet, faar den vestindiske Soldat Brød og Middagsmad; men han faar Intet af de andre Maaltider, og derfor har Flertallet henledet den ærede Finansministers Opmærksomhed paa dette Punkt, idet det i Betænkningen udtaler, at det vilde være høist ønskeligt at gaa over til fuld Forpleining. Naar Flertallet ikke har stillet et Vædringsforslag til dette Punkt, er det, dels fordi man er gaaet ud fra, at denne Sag kunde ordnes, uden at en Bestemmelse derom optages i den eventuelle Lov, og dels fordi man har haft nogen Bæmskelighed ved at komme til en klar Opfattelse af, hvor stor den Afstorting af Lønningen skulde være, som maatte indtræde i Tilfælde af, at Underofficerer og Menige skulde have fuld Forpleining. Saa fremt imidlertid den ærede Finansminister maatte kunne tiltræde ikke alene Tanken om fuld Forpleining, men ogsaa den Tanke, at Bestemmelsen derom skulde optages i Lovforslaget, og saafremt endvidere den ærede Minister kunde slutte sig til det Vædringsforslag, der er fremfat af et af Flertallets Medlemmer, i den Form, hvori Vædringsforslaget foreligger, vil det være Flertallets øvrige Medlemmer særdeles kjært at slutte sig dertil.

Naar Flertallet, uanset, hvad jeg udtrykkelig har fremhævet, at Styrken maa betragtes som moderat, ja endog meget moderat, har foreslaaet en yderligere Reduktion af Styrkelisten, ville ærede Medlemmer af Betænkningen være bleone oplyste om, at det er begrundet i, at Flertallet gaar ud fra, at man idetmindste foreløbig vil være henvist til at stationere en Dragsmand Aaret rundt i Vestindien, altsaa til atter at etablere en Bagtkkibstation derovre. Denne Overbevisning er Flertallet kommet til ved de meget stærke Udtalelser som findes derom i den vestindiske Kommissions Betænkning, ikke blot paa de Steder, som ere fremhævede i Udvalgets Betænkning, men ogsaa Side 55 i Kommissions-Betænkningen, hvor et enkelt Medlem varmt udtaler sig derom, og fremdeles ved den stærke Anbefaling i samme Betænkning, som er udgaaet fra det vestindiske Gouvernement. I disse Udtalelser gjøres det gjældende, at det vilde være af stor, for ikke at sige afgjørende Betydning for Hærstyrkens Gøne til at modsætte sig en Opstand eller til hurtig at undertrykke en saadan, at Negerne ikke ere mere eller mindre forsynede med Vaaben. I det Dieblit nemlig, at en Befolkning af 20,000 Negerer er forsynet med Vaaben, er den saa overlegen, at der er stor Fare for, at den ringe Hærstyrke, som